

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

4 mei 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Frans De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekenning van expansiesteun aan Glaverbel Mol

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de promotie van het toeristisch beleid in Brussel

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het SERV-advies betreffende de tewerkstelling van laaggeschoolde langdurig werkloze vrouwen in de buitenschoolse kinderopvang

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 4 mei 2000

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.34 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Frans De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekenning van expansiesteun aan Glaverbel Mol

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de toekenning van expansiesteun aan Glaverbel Mol.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, deze vraag was eigenlijk geagendeerd voor begin april, maar omwille van vakantie en praktische redenen wordt ze wat later gesteld. Op zichzelf is dat geen probleem, want dit dossier sleept ook al een hele tijd aan. Mijn vraag gaat in eerste instantie over de aanvraag tot expansiesteun die Glaverbel Mol heeft ingediend. Het gaat meer bepaald over innovatiesteun voor een procédé van zonwerende coating op autoruiten. Door de overname van PPG Europe heeft Glaverbel de licentie verworven voor de productie en de verwerking van een dergelijke coating, die als doel heeft de verhitting in de voertuigen tegen te gaan en tegelijk toch nog een hogere lichttransmissie te waarborgen. Dit procédé wordt nog maar recent gebruikt bij auto toepassingen. In de bouwsector bestaat het uiteraard al langer : dan hebben we het over het zogenaamde hoogrendementsglas. Het probleem van een dergelijke laag in de auto sector schuilt in het feit dat deze laag moet weerstaan aan de thermische behandeling nodig om de ruiten een gebogen vorm te

geven terwijl alle optische eigenschappen van het glas behouden moeten blijven.

De investeringen in een dergelijke coatinginstallatie zijn nieuw voor Vlaanderen : een dergelijke installatie is momenteel enkel in gebruik in de VS. Ze zullen onvermijdelijk resulteren in een belangrijke omzetgroei voor de afdeling Glaverbel Mol en – wat ook zeer verheugend is – in een bijkomende tewerkstelling voor die afdeling in Mol. Die investeringen zijn dus cruciaal voor Vlaanderen en de regio Mol. Vooral voor de glassector in de regio is dit enorm belangrijk. Glaverbel Mol krijgt hierdoor nieuwe impulsen, wat zorgt voor een bepaalde mate van bestaanszekerheid voor het bedrijf en de tewerkstelling. Op die manier zal de economisch reeds geteisterde regio en haar glasnijverheid nieuwe kansen krijgen. De realisatie van die investeringen is rond. Volgens het bedrijf bevindt men zich in een industriële opstartfase. Er is nog geen sprake van 100 percent productie, maar toch al van een industriële productie. Toch blijven er enkele knelpunten bestaan in dit dossier van expansiesteun. Volgens het bedrijf werd het overleg inzake die expansiesteun reeds opgestart in de loop van 1998. Toch nam noch de vorige, noch de huidige Vlaamse regering tot op heden al een beslissing. Waarom sleept het nemen van die beslissing zo lang aan ? Welk steunregime is nu van toepassing en van hoeveel investeringssteun zou Glaverbel Mol maximaal kunnen genieten ? Ik heb immers begrepen dat er een discussie bestaat over de reglementering en het tijdstip waarop het dossier werd ingediend of vervolledigd. Volgens de informatie waarover ik beschik, rijzen er ook wel een aantal vragen over de rol van de vorige minister van Economie ter zake. Ik wil aan de huidige minister vragen dat hij wat duidelijkheid schept in dit dossier.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, dit is een van de dossiers uit het verleden die ik heb overgenomen van mijn voorganger. Om dit dossier te begrijpen, lijkt het me belangrijk een en ander op een rijtje te zetten. Dan zult u inzien waarom besluitvorming in dit dossier zo moeilijk ligt.

Ik begin met een korte historiek : de data zijn immers vrij belangrijk in dit dossier. Op 27 oktober 1998 keurde de toenmalige Vlaamse regering op voorstel van minister Van Rompuy een nota goed waarin een hoofdstuk werd gewijd aan de zogenaamde principiële beslissing. Die stipuleert duidelijk dat enkel informatieve steunvoorstellen kunnen worden becijferd en dat een 'letter of intent' aan een duidelijke procedure is verbonden. Uit briefwisseling blijkt dat enkele dagen later over het investeringsdossier Glaverbel Mol besprekingen plaatsvonden op het kabinet van de minister van Economie. Hierbij kwam onder meer de problematiek van de reconversie aan de orde. Op basis van deze bespreking, op 30 oktober 1998, schreef de minister van Economie een brief aan de heer Wilame, gedelegeerd bestuurder van Glaverbel. Hierin werd de bespreking bevestigd en werd aangegeven welke steun eventueel zou kunnen worden gegeven. De brief dateert van 30 oktober. Op 1 november, dus de dag nadien, werd een nieuwe steunmaatregel voor de economische expansie van kracht. Voorheen werd de steun geregeld volgens de MGB 2-richtlijn. Vanaf 1 november 1998 werd de MGB 3-richtlijn van kracht. Drie maanden later, op 24 februari 1999, was er een tweede brief van de minister van Economie, waarin het dossier werd gepreciseerd inzake de tewerkstellingseisen. Deze brief werd door Glaverbel in de bespreking met de administratie Economie steeds beschouwd als de bevestiging van de principiële beslissing die volgens Glaverbel blijkt uit de brief van 30 oktober van de minister van Economie.

Op 1 april werd het investeringsdossier officieel geregistreerd door de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid. Volgens de expansiesteunrichtlijnen bepaalt de registratiedatum welke reglementering van toepassing is. Dat is hier dus 1 april 1999. Op 28 juni 1999 vroeg de Inspectie van Financiën om verduidelijking inzake de toe te passen reglementering, gezien het verschil tussen de registratiedatum – 1 april – en de eerste brief van de minister van Economie, van 30 oktober. Op 6 juli 1999 sprak de Inspectie van Financiën zich uit voor de toepassing van de MGB 3-richtlijn, maar vroeg ze in haar nota dat de Vlaamse regering zich hierover zou uitspreken. Ik citeer uit de nota : 'De toepasselijkheid van een richtlijn kan bezwaarlijk als modaliteit be-

schouwd worden, het is de essentie van de zaak !' Als gevolg van de opmerkingen geformuleerd door de Inspectie van Financiën, de verkiezingen en de regeringswissel, werd het dossier, zonder goedkeuring, door de minister van Economie teruggestuurd naar de administratie. Ondanks het verzoek van de Inspectie van Financiën heeft de Vlaamse regering dus geen beslissing genomen. Twee dagen voor de regeringswissel heeft het kabinet Economie – de brief is immers getekend door de kabinetschef – dit dus teruggestuurd naar de administratie. Na het aantreden van de nieuwe regering waren er contacten tussen Glaverbel, het kabinet en de administratie Economie met betrekking tot de afhandeling van het dossier. Op 16 december 1999 heeft de Inspectie van Financiën een negatief advies uitgesproken met betrekking tot het toepassen van de expansiesteun MGB 2. Volgens de Inspectie van Financiën was het duidelijk dat de MGB 3-richtlijn moest worden toegepast. Dit heeft natuurlijk verregaande gevolgen voor het bedrijf, als men de bedragen die hiermee gemoeid zijn, in acht neemt. De cijfers die ik nu meedeel zijn informatief en indicatief : gelieve ze dus ook als dusdanig te willen interpreteren. Als voor de expansiesteun die Glaverbel Mol zou toekomen de MGB 2-richtlijn zou worden toegepast, dan zou, volgens de indicatieve berekening, het bedrijf recht hebben op 187.681.000 frank. Indien evenwel de MGB 3-richtlijn van toepassing zou zijn, dan kan het bedrijf een beroep doen op een expansiesteun ten bedrage van 156.252.000 frank. Dat komt dus neer op een verschil van 31.429.000 frank. Op dit ogenblik is het dossier afgerond door de administratie. Ik zal het ter bespreking en goedkeuring moeten voorleggen aan de Vlaamse regering. Indien we het advies van de Inspectie van Financiën volgen – wat toch gebruikelijk is – betekent dit dat de MGB 3-richtlijn van toepassing zal zijn. Dit betekent dat de MGB 2-richtlijn niet van toepassing kan zijn en dat we dus geen continuïteit kunnen verlenen aan de in het verleden gemaakte beloften. Ik vrees dat ik in de toekomst nog met dergelijke dossiers zal worden geconfronteerd. Op 30 oktober werden er een aantal principiële beloften gedaan, terwijl op 1 november een nieuwe reglementering van kracht werd en het dossier op 1 april werd geregistreerd. Jammer genoeg zie ik me dus genoodzaakt om aan de Vlaamse regering voor te stellen de steun aan Glaverbel toe te kennen op basis van de MGB 3-richtlijn. Dit betekent natuurlijk een inkomstenverlies van 31.429.000 frank voor het bedrijf. Bovendien schaden we zo het vertrouwen van de internationale directie inzake de door Vlaanderen toegezegde steun voor de investering die is verricht. Deze investering was nochtans essentieel om de tewerkstelling in de regio Mol te garanderen en nog

Van Mechelen

uit te bouwen. Het valt me dan ook bijzonder zwaar om deze beslissing te nemen, maar tenzij er een parlementair initiatief wordt genomen zie ik geen enkele mogelijke uitweg om af te wijken van het standpunt van de Inspectie van Financiën.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Ik dank de minister voor zijn zeer gedetailleerde antwoord. Ik leid af uit dit antwoord dat de vorige regering blijkbaar een voorbarige belofte heeft gedaan. Blijkbaar worden bedrijven, die bij investeringsdossiers toch een aantal elementen in overweging moeten nemen, min of meer op het verkeerde been gezet. Dit zal het vertrouwen in de toekomst niet bevorderen. Ik pleit ervoor dat dergelijke dossiers nauwkeurig zouden worden behandeld. De tewerkstelling in de regio in kwestie vormt nog steeds een probleem. In deze regio, maar ook in de andere Vlaamse regio's, kunnen we het ons niet veroorloven dat belangrijke investeringsdossiers op die wijze de mist in gaan doordat men eerder optimistische beloften heeft gedaan.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Dit toont nogmaals aan hoe delicaat het is dit soort gegevens te bezorgen aan een bedrijf. Op 27 oktober besliste de Vlaamse regering op verzoek van de Vlaamse minister van Begroting en de Inspectie van Financiën de volgende houding aan te nemen : 'De administratie Economie, de Dienst Investeren In Vlaanderen en de bevoegde kabinetten, namelijk Buitenlands Economisch Beleid en Economie, zullen enkel nog informatieve becijferde steunvoorstellen uitwerken ten gunste van potentiële investeerders, zonder echte engagementsverklaringen.' Dat was dus een beslissing van de vorige regering. Vier dagen later blijkt men zich er min of meer toe te verbinden steun te verlenen voor een richtlijn die de dag nadien zou vervallen. Dat lijkt me problematisch. Dit komt Vlaanderen niet ten goede met betrekking tot de werkzekerheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de promotie van het toeristisch beleid in Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de promotie van het toeristisch beleid in Brussel.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het is niet de eerste keer dat ik een vraag stel in verband met het toerisme. Het toeristische aspect van een hoofdstad als Brussel heeft immers een zodanige impact op onze Brusselse regionale economie, dat we hier niet zomaar aan kunnen voorbijgaan. Ik stel mijn vraag naar aanleiding van de bekendmaking van aansluitingsverzoeken van Brusselse hotels, waaruit blijkt dat slechts 26 erkende Vlaamse hotels zich in Brussel bevinden. Dit maakt nog geen kwart uit van wat door de Cocof is erkend. Mijnheer de minister, ik wil hier onmiddellijk aan toevoegen dat dit niet uw verantwoordelijkheid is, maar ik vraag me af of we op de ingeslagen weg die in het verleden werd uitgetekend kunnen blijven voortgaan. Dat lijkt me niet mogelijk. Laatst heb ik persoonlijk nog eens een en ander onderzocht in Brusselse hotels, en meer dan ooit blijkt dat Brussel uitsluitend wordt gepromoot als een Franstalige stad. De oorzaak hiervan is het feit dat toerisme wordt beschouwd als een cultuurelement, niet als een economisch element : het wordt dus niet beschouwd als een gewest-, maar wel als een gemeenschapsmaterie. Zelf heb ik hierover in mijn fractie reeds felle debatten gevoerd met voorstanders van de harde lijn, maar ik vind deze institutionele situatie niet houdbaar, als we in dit verband een ommekeer willen bewerkstelligen. Toerisme moet meer dan ooit worden bekeken vanuit zijn economische aspecten en dus vanuit de bevoegdheid Economie, wat een gewestbevoegdheid is van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Hierbij kunnen cultuurelementen worden geïmplementeerd door samenwerkingsakkoorden. Nu werkt het systeem omgekeerd : Vlaanderen en de Franse Gemeenschap hebben een impact op het toerisme, terwijl het economische aspect ondergeschikt is en slecht uit de verf komt.

Ik vraag me dus af of dit parlement geen signaal zou moeten geven aan de federale Costa, opdat hierover een grondig debat zou worden gevoerd en er wijzigingen mogelijk worden. Vandaar mijn vra-

Vandenbossche

gen. Mijnheer de minister, moeten we dit beleid niet omkeren ? Ik weet dat het niet evident is, maar ziet u zelf mogelijkheden om dit op korte termijn te verhelpen ? Er zijn immers geen Vlaamse en Franstalige hotels in Brussel : er zijn Vlaamse en Franstalige erkenningsvergunningen. Op het terrein is dit echter complete onzin. Niemand zou zich zo profileren, omdat het zijn economische belangen in de stad nadeel zou berokkenen. Hopelijk kunnen we samen met u vanuit dit parlement een aantal impulsen geven om hierin een ommekeer te bewerkstelligen.

Ik wil echter niet helemaal een negatief betoog houden. Ondertussen hebben we de schitterende brochure Brussel 2000 ontvangen. Dat is een prachtig document. Hoeveel van die brochures zijn er ? Welke zijn de doelgroepen ? Hoe is dit tot stand gekomen ? Hoe wordt dit gebruikt voor de promotie ? Ik wil hiermee ook aangeven dat ik niet vind dat Vlaanderen geen inspanningen doet. Ik zeg alleen dat we institutioneel moeten komen tot een hoofdstedelijk gewest dat fundamenteel tweetalig is en niet tweemaal eentalig, zoals nu. In deze economische sector komt dit er immers op neer dat de mensen geen Nederlandse brochures meer zien.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vandenbossche, ik weet niet wie u bedoelt met de mensen van de harde lijn in uw fractie. In elk geval hebben we Brussel steeds betrokken bij het Vlaamse toerismebeleid. We spreken nu zo frequent mogelijk van Vlaanderen-Brussel, om te benadrukken dat Brussel ook tot Vlaanderen behoort, naar analogie met Wallonie-Bruxelles. Dat is een niet-onschuldige beleidsbreuk. We maken nu ook duidelijk deel uit van de Dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel. We hebben terzake een verbintenis opgenomen en hebben er een vertegenwoordiger, op de manier waarop we het zelf hebben gewenst. We hebben steeds verklaard daar een klein budget voor over te hebben. We willen dus geen legestoelpolitiek voeren, zij het op voorwaarde dat we daar ook aan kunnen meewerken.

Wat die brochure betreft, weet ik niet precies welke u bedoelt. Het kan er evengoed een zijn van de VZW Brussel 2000.

De heer Walter Vandenbossche : Ik heb de brochure nu niet bij, maar we hebben ze via uw diensten ontvangen.

Minister Renaat Landuyt : Dat kan in samenwerking met Brussel 2000 zijn ontwikkeld. Het zal inderdaad wel een goede brochure zijn, als het gaat over een van de meest recente. Ik kan dus niet gedetailleerd antwoorden op uw vraag. Ik heb wel begrepen dat dit was bedoeld als een vriendelijk inkleden van de kern van de zaak, namelijk de vraag waarom hotels meer aangesloten zijn bij de Franstalige instelling dan bij de Nederlandstalige instelling. Deze hotels hebben natuurlijk een vrije keuze. Misschien is een van de oorzaken dat het vergunningenbeleid nauwgezetter wordt opgevolgd bij ons dan bij de Franstalige collega's. Hotels die zich verbinden met Toerisme Vlaanderen hebben de nodige inspanningen gedaan om een vergunning te krijgen. Maar ik benadruk dat dit slechts een mogelijke oorzaak vormt. Er is evenwel sprake van keuzevrijheid en daar heb ik dus geen vat op. Ik hoop trouwens dat in de Brusselse hotelsector voldoende talenkennis aanwezig is om bezoekers in hun eigen taal te kunnen aanspreken. De ontvangstmogelijkheden van een land worden immers sterk bepaald door de vaardigheid waarmee men, vooral in de hotelsector, deze gasten ontvangt en ze in hun eigen taal benadert. Voor Nederlandstaligen is het vaak iets meer frustrerend dan voor Franstaligen om in het buitenland voor de eigen regio promotie te maken. Wie daar immers daadwerkelijk buitenlandse gasten wil aantrekken, moet daartoe het Engels en het Frans gebruiken. In het Nederlands promotie maken voor Vlaanderen in een land waar men helemaal geen Nederlands kent lijkt me geldverspilling. Maar natuurlijk moet men duidelijk maken dat Vlaanderen een eigen taal heeft.

Veel meer nog dan vroeger willen we Brussel gebruiken als toegangspoort tot Vlaanderen. Ik werk ook aan een herwerking van het concept van de kunststeden. We hebben Brussel steeds verbonden met de drie andere Vlaamse kunststeden : Brugge, Gent en Antwerpen. Ik zou dit willen verruimen en Vlaanderen promoten als één kunstvallei. Er bestaat immers veel meer kunst en historische waarde in Vlaanderen dan alleen in de drie kunststeden. We zullen voor die promotie een Engelse term gebruiken, namelijk Flanders Art Valley. Brussel zal de belangrijkste toegangspoort zijn tot die kunstvallei. De drie kunststeden vormen een goede aantrekkingspool, maar aan de andere kant betekenen ze een verenging. Door de uitbreiding kan dit product nog beter worden verkocht. We zullen dit op een wetenschappelijk verantwoorde manier bekijken. Hiermee wil ik benadrukken dat we Brussel betrekken in alles waar dit mogelijk is.

Landuyt

Hotels sluiten zich inderdaad vaak aan bij de Franstalige instelling : dat is een formaliteit. Voor de rest worden de diensten soms geleverd door Toerisme Vlaanderen. Door onze goede dienstverlening proberen we hen te overtuigen die ene stap te zetten en die aansluiting te veranderen. Het is echter ook een soort automatisme : men sluit zich aan bij de Cocof en rekent op de goede diensten van Toerisme Vlaanderen. Als men de hotels zou vragen van welke dienst ze de beste dienstverlening krijgen, dan lijkt het me dat Toerisme Vlaanderen het pleit zou winnen. Maar we doen er dus alles aan om Brussel te betrekken in onze promotie. Ik heb gevraagd dat men hier aandacht aan zou besteden en dat men tracht er alles aan te doen om de hotels ervan te overtuigen dat ze alle belang hebben om bij ons een vergunning te krijgen. Voor hen kan dit misschien een extra kwaliteitslabel betekenen.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Als ik het goed begrijp, betekent een vergunning van de Cocof dat men zich onderwerpt aan de controle van het hoofdstedelijk gebied. De minister heeft het over de impact van Toerisme Vlaanderen, maar de Cocof is toch een Brusselse instelling ? Kan men dit even verduidelijken ?

De heer Walter Vandenbossche : Ik pleit ervoor om dit hele vergunningenbeleid over te hevelen van de gemeenschappen naar het hoofdstedelijk gewest. De Cocof is de tegenhanger van Vlaanderen in Brussel. De Cocof is uiteraard het orgaan van de Franstalige Brusselaars, maar het is de tegenhanger van de VGC. De VGC heeft echter niet de bevoegdheden die de Cocof bezit. Minister Landuyt oefent deze bevoegdheden uit. Wat is nu het gevolg van die keuze ? Wanneer men kiest voor het Frans zit men bij wijze van spreken in het kaartstelsel van de Cocof. In het culturele beleid, dat ook een gescheiden beleid is, wordt dan alles voor de hotelsector in één taal gebracht. Nu tracht de DIB terzake wel een aantal initiatieven te ontplooiën. De Cocof probeert dat spel mee te spelen, maar wil de boot afhouden, om de beeldvorming van Brussel als Franstalige stad te blijven promoten. We hebben voortdurend het gevoel wel te worden geëerd, maar niet te worden aanvaard.

De minister heeft gelijk wanneer hij stelt dat promotie maken in het Engels, het Frans en andere talen moet gebeuren. Fundamenteel ontbreekt echter al te vaak het Nederlands omdat de Cocof

het initiatief neemt. Vlaanderen staat in voor 70 procent van het BNP van dit land, en heeft grote cultuursteden. Dit land is een two day country : België wordt op twee dagen bezocht, terwijl men de derde dag al doorreist. Men moet dus weten dat dit land een sterke Vlaamse gemeenschap kent. Ik verwijs naar Zweden, dat leuke folders heeft in het Engels en het Zweeds. Men heeft dan wel niets begrepen van dat Zweeds, maar men heeft toch gemerkt dat er een andere taal is. De Cocof respecteert dat niet. Daar het hoofdstedelijk gewest wettelijk tweetalig is, kunnen we er veel gemakkelijker de tweetaligheid afdwingen, in plaats van het huidige systeem van twee keer één taal. Mijnheer de minister, wat u zegt is correct. Uw inspanningen zijn een positieve evolutie ten aanzien van het beleid uit het verleden, maar ook u hebt steeds te kampen met dezelfde grens. Ik pleit er dus voor dat men via de Costa dit keurslijf doorbreekt. Dit zal de promotie van Vlaanderen, maar ook van de tweetaligheid van Brussel ten goede komen.

Minister Renaat Landuyt : Ik heb een iets andere invalshoek. Het gaat mij er niet om telkens aan te tonen dat men in Brussel ook Nederlands spreekt, maar veeleer om duidelijk te maken aan het buitenland dat Brussel een van de mooie Vlaamse steden is. Daar zoek ik alle praktische technieken voor. Maar misschien is het aangewezen eens duidelijk te schetsen wat, binnen de wettelijke mogelijkheden, nu de politiek is van Toerisme Vlaanderen is om dit te bereiken in Brussel. Vroeger was er sprake van een kortsluiting, en dit om principiële redenen. De komst van een nieuwe minister is steeds een goed ogenblik om die kortsluiting te proberen overstijgen. Dat doen we door een zo goed mogelijke verstandhouding. Wat de gewestmaterie betreft, gebeurt dat met minister Gosuin. Met de Cocof zelf heb ik inzake het toerismebeleid nog geen wrijvingen gehad, maar er is inderdaad de frustratie dat zoveel hotels geregistreerd zijn bij de Cocof, terwijl ze van onze diensten genieten. We moeten onderzoeken hoe we daar een stukje verder in kunnen gaan. Een verslag over het toeristisch beleid inzake Brussel, zodat het parlement kan zien waar er eventueel een institutioneel probleem zou kunnen zijn, lijkt me dus een goed idee.

De voorzitter : Dit maakt dus een deel uit van de Costa-problematiek. Verder zou het niet slecht zijn mocht men de leden die brochure van Brussel 2000 kunnen bezorgen, dan weten we waarover het gaat.

De heer Jacques Laverge : Ik heb niet de indruk dat Vlamingen niet goed worden ontvangen in deze hotels. De hotelpromotie is trouwens ook in het Nederlands. Dat komt door onze economische

Laverge

macht. Ook in Wallonië, bijvoorbeeld in de Ardennen, zijn alle brochures in het Nederlands, het Frans en het Duits.

Ik begrijp echter het punt van de heer Vandenbosche : officieel wordt Brussel te sterk gepromoot als een Franstalige stad. Ik denk dat de minister een aanzet doet om tot gezamenlijke initiatieven te komen. Misschien zouden een aantal gezamenlijke initiatieven van de Cocof en Toerisme Vlaanderen een oplossing kunnen bieden. Een oplossing voor dergelijke materies moet mogelijk zijn via samenwerkingsverbanden. Anders zouden er fundamentele institutionele veranderingen nodig zijn.

De heer Walter Vandenbosche : Ten tijde van minister Harmel en minister Weckx was er sprake van sterke initiatieven inzake toerisme. Toen zijn er een aantal stappen vooruit gezet, maar in de daaropvolgende periode was er sprake van complete stagnatie. We moeten dat durven toegeven. Door het feit dat de zaken overdreven werden gecommunautariseerd was er geen vooruitgang. Ook op dat vlak steun ik uw aanpak, mijnheer de minister.

Minister Renaat Landuyt : Die analyse is correct. Er is nu ook sprake van een deblokkering. Men merkte dat we willen samenwerken en er was onmiddellijk sprake van een positief antwoord. Ik ben bereid om voor deze commissie, als men me even de tijd geeft, een evaluatie te maken inzake het huidige toeristische beleid in Brussel. Zoals ik deze namiddag een nota zal belichten in verband met de campingproblematiek wil ik hier ook een nota komen belichten inzake het toeristische beleid in Brussel. Als iemand me ondertussen daarover interpelleert, zal ik verwijzen naar de afspraak die we hier hebben gemaakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het SERV-advies betreffende de tewerkstelling van laaggeschoolde langdurig werkloze vrouwen in de buitenschoolse kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Martelaer tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toeris-

me, over het SERV-advies betreffende de tewerkstelling van laaggeschoolde langdurig werkloze vrouwen in de buitenschoolse kinderopvang.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik kom net uit de commissie voor Welzijn. De laatste weken hebben we ons daar gebogen over het beleidsplan Kinderopvang van minister Vogels. De buitenschoolse kinderopvang maakt deel uit van de sector van de kinderopvang. Ook uit die sector hebben we vertegenwoordigers gehoord tijdens de hoorzittingen.

Mensen uit het werkveld brengen vaak de problematiek van het aanwerven van Gesco's onder de aandacht. Via de FCUD worden immers WeerWerk-Gesco's gesubsidieerd. Dat creëert heel wat problemen, daar er wordt geëist dat die mensen zes maanden werkloos moeten zijn. In heel veel regio's kan men deze laaggeschoolde werknemers echter niet meer vinden. Als men geen langdurige werklozen vindt, kan men weliswaar een uitzondering maken, maar wanneer die werklozen dan wel opnieuw beschikbaar zijn, moet dat personeelslid afvloeien ten voordele van de nieuwkomer. Dat probleem werd niet alleen aangekaart in projecten die ik heb bezocht, maar ook tijdens de hoorzittingen.

Nu was ik wel enigszins verbaasd te ontdekken dat u in oktober van vorig jaar een advies hebt gevraagd aan de SERV, dat u in november werd verstrekt. Voor het overige heb ik daarvan echter niets meer vernomen. Vorige week hebben we uren besteed aan de besprekingen, maar dit belangrijk detail lijkt me te ontbreken. Vandaar dat ik me naar deze commissie heb begeven om u terzake enkele vragen te stellen. Het SERV-advies verklaart zich akkoord om wel WeerWerk-Gesco's in het FCUD toe te laten na één dag werkloosheid. Wat hebt u met dat advies gedaan, of wat gaat u er mee doen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zal hier heel kort en duidelijk op kunnen antwoorden. In mijn beleidsnota had ik reeds het belang van deze problematiek benadrukt en de problemen terzake gesignaleerd : vandaar mijn initiatief om het advies te vragen waarnaar u verwijst. Eenmaal ik over dat advies beschikte, zat ik enigszins klem omdat ik me ervoor moest hoeden op het beleidsterrein van mijn collega te komen. Ik moest dus wachten tot het Beleidsplan Kinderopvang op 3 maart werd goedgekeurd.

Landuyt

In de uiteindelijke tekst van dat plan was de invalshoek, zoals wij die hadden aangebracht, ook terug te vinden. Er werd benadrukt dat op dat punt een en ander zou moeten gebeuren. Na de goedkeuring van het plan van de minister van Welzijn kon ik zonder problemen voluit gaan om die reglementering te vereenvoudigen. Zoals in het advies staat wordt dit vereenvoudigd, zodat het kan worden toegelaten na één dag werkloosheid. Navraag leert me dat dit zich nu bij de Inspectie van Financiën bevindt. Ik zit dus te popelen om het te kunnen afronden.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Als ik het goed begriep, bent u nu het SERV-advies aan het realiseren.

Minister Renaat Landuyt : Ik heb gewacht omdat de bevoegde minister eerst haar totaalbeleidsplan moest opstellen. Bij dat plan heb ik binnen de regering de invalshoek van het werkgelegenheidsbeleid bepleit, en die invalshoek werd daar vervolgens mooi ingepast. Eens dat was gebeurd, kon ik dit daadwerkelijk uitvoeren zonder de minister van Welzijn te storen in haar politiek. Een en ander hing immers af van de totale problematiek van de kinderopvang. Na de goedkeuring heb ik de nodige administratieve stappen gezet om het besluit op te stellen tot versoepeling tot één dag werkloosheid, zoals het SERV-advies vroeg.

Bijkomend stelde dat advies de vraag naar regularisatie. Wat mij betreft moet men er alles aan doen om te regulariseren. Ik ben zeer gehecht aan dit punt. Ik zal er dus over waken dat alles wat deel uitmaakt van die nieuwe projecten kan worden geregulariseerd. In 1997 waren er daartoe al stappen genomen, inzake de kwaliteitsbewaking en het opstellen van projecten waar een toekomstige regularisatie mogelijk was. We volgen het SERV-advies dus volledig. Ik was trouwens vragende partij opdat daar iets vlotter aan zou worden gewerkt dan nu.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik was niet op de hoogte van dit advies. Uit de praktijk herinner ik me echter dat de langdurige werkloosheid inderdaad een probleem was, maar ook de diplomaveristen. Er is immers het probleem van de laaggeschooldheid. Ik herinner mij dat men dikwijls problemen heeft met dat soort van vereisten. Her-

haaldelijk is gevraagd om dat aan te passen. Zijn er ondertussen al initiatieven in die zin genomen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Als men onvoldoende laaggeschoolden vond, kon men via het federale Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten hulp krijgen. Ik benader deze zaak vanuit de invalshoek van de werkgelegenheid. Ik wil laaggeschoolden aan een job helpen. Als een versoepeling kan bijdragen om aan de nood aan kinderopvang tegemoet te komen, dan wil ik dat echt wel doen. Wel moeten we rekening houden met het SERV-advies waarin wordt gesteld dat we al het mogelijke moeten ondernemen om de opleiding van deze personen te verbeteren en uit te breiden. Ik probeer met alle middelen daar werk van te maken.

Mevrouw Ann De Martelaer : Hebt u een idee wanneer dat zal zijn geregeld ?

Minister Renaat Landuyt : Het besluit is op 14 april overgemaakt aan de inspecteur van Financiën. Eens hij dat heeft teruggestuurd, zal de regering zich daarover uitspreken. Dat is wellicht een kwestie van weken.

De heer Jacques Laverge : Vele ouders hebben problemen met de voor- en naschoolse kinderopvang. Een gezin met tweeverdieners heeft het op dat vlak niet altijd gemakkelijk. Ik steun de vraag van de heer Laurys om de VDAB specifieke cursussen te laten organiseren, waarbij vooral pedagogische aspecten aan bod moeten komen. Misschien kunnen deze mensen als PWA-ers worden ingeschakeld ?

Minister Renaat Landuyt : De goede verstandhouding in de schoot van de regering moet bewaard blijven. Deze problematiek heeft te maken met werkgelegenheid en kinderopvang. Dat laatste is een onderdeel van het welzijnsbeleid. Een interkabinettenwerkgroep is daarmee bezig. Ik zou niet liever willen dan volop initiatieven te nemen. Maar als ik vorming verbind met kinderopvang, riskeer ik op het terrein van mijn collega te komen. Dat laatste bemoeilijkt een erg vlot optreden.

De heer Jacques Laverge : Dit probleem heeft toch wel heel veel met tewerkstelling te maken. Erg veel vrouwen zijn werkloos. Op dat vlak moet men toch stimuli kunnen geven. Veel scholen en instellingen vragen om een oplossing. Vandaag probeert men dat met vrijwilligers op te lossen, die deze taken uitoefenen zonder pedagogische begeleiding. Moet

Laverge

dat niet worden georganiseerd en ingepast in het werkgelegenheidsbeleid ? Het is evident dat zo de levenskwaliteit van gezinnen met tweeverdieners wordt verbeterd.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik wil dat in een breder perspectief plaatsen. Vele werkende vrouwen nemen die taak op zich, hoewel ze zelfs niet als werkzoekenden zijn ingeschreven. Dikwijls vindt men niet de geschikte mensen, terwijl deze mensen met praktijkervaring zelfs niet in aanmerking komen om deze taak op zich te nemen.

Minister Renaat Landuyt : Ik vraag niet liever dan ik op dat vlak meer initiatieven zou kunnen nemen. Als we de activiteitsgraad willen verhogen, moeten we ook niet-ingeschreven werkzoekenden aan het werk helpen. Ik sta open voor alle suggesties om dat te doen. Men mag niet vergeten dat in het regeerakkoord is afgesproken om een nota over kinderopvang op te stellen. Dat is een belangrijke politieke zorg. Ik moet daar rekening mee houden, en de afgesproken krachtlijnen in dat verband respecteren.

Ik kom in een moeilijke situatie als de commissie voor Werkgelegenheid me zou opjagen om veel initiatieven te nemen, terwijl van mij wordt verwacht dat ik de afspraken in verband met een coherent regeringsbeleid zou respecteren. Maar ik zal me met steun van de vraagsteller zo ver als mogelijk op het bevoegdheidssterrein van een andere minister begeven... (*Gelach*)

Men moet bij de bespreking van deze problematiek rekening houden met de bevoegdheidsverdeling in de schoot van de regering. Men kan met werkgelegenheidsprojecten veel doen, maar het volstaat niet dat dit tegemoet komt aan de tewerkstellingsdoelstellingen.

De heer Jan Laurys : Dit neemt niet weg dat men knopen moet doorhakken als het conflict tussen

werkgelegenheid en behoefte aan kinderopvang blijft bestaan. Destijds heeft men de projecten-De-wulf opgestart. Men dacht zo de ideale combinatie te hebben gevonden : enerzijds tegemoet komen aan de behoeften van kinderopvang, en anderzijds langdurig werkloze laaggeschoolde vrouwen aan werk helpen. Gaandeweg heeft men ontdekt dat deze doelgroep misschien niet de meest geschikte is om dat soort van taken uit te voeren, en is men andere kwalificaties gaan eisen.

Minister Renaat Landuyt : In 1997 heeft men omwille van de kwaliteit gesteld dat Kind en Gezin moet bepalen hoe dat moet worden aangepakt. Men heeft dus voortdurend die aanpak verfijnd. Vorming en opleiding kunnen ervoor zorgen dat dit soort van mensen kwaliteitsvol werk leveren. Men moet niet overdrijven met de kwalificatievereisten voor kinderopvang : doen we niet allemaal een beetje aan kinderopvang ?

De heer Jacques Laverge : Kinderopvang en kinderopvang zijn twee. Het kan gaan om opvang tijdens de vakanties ; iets anders is de voor- en naschoolse kinderopvang.

Minister Renaat Landuyt : De specifieke opleiding moet worden uitgebouwd in functie van de aard van de kinderopvang. Er moet dus coördinerend worden opgetreden. Ik hoed me er dus voor om Einzelgänger te spelen, en ook inzake vorming en opleiding ondoordachte initiatieven te nemen. In mijn beleidsnota staat er een duidelijke passus over kinderopvang, als een belangrijk vehikel om mensen te helpen de weg naar de arbeidsmarkt te vinden. Kinderopvang stimuleert tewerkstelling, en omgekeerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.24 uur.*
